

Și te respir

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Întind o mână să-ți ating ideea
În care mă îmbraci când scriem nud,
Că am ascuns sub perna moale cheia
Ce ți-am furat-o când în verde crud

Pășeai pe-aleea inimii zdrobite
De o furtună falsă-ntr-un pahar
Ce-avea aripi de ceară, ofilite,
Dar se credea că-i muză și-are har.

Azi mă îmbrac în pardesiu cu rime,
La braț te plimb și versul mi-e breloc,
Când te respir o fac în profunzime,
Strivesc trecutul ca pe un chiștoc.

- O recidivă de melancolie
Străbate amintirea penetrând
Iubirea noastră ca o mărturie
Că eu te-am invitat în orice gând

Să pot gusta din roua vanilată
Ce-ți glazurează buzele în zori,
Să te ascund în ochii de ciocolată,
Să-mi fii ostatic pe-un câmp de flori.

Doar clipă ce-o-mpărțim este supremă,
E un narcotic dulce, dar letal,
Venin și soare într-o apozemă
Ca un remediu existențial.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif